



Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio XXXVII. Cracouiensis præposituræ S. Floriani, 13. Februarij 1651.
Qui habuit notitiam attentatorum, statim vbi scuit, tenetur illis renunciare,
alioquin ratificare videtur; maximè si illis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

DECISIO XXXVII.

conuincendam, siue obseruantiam solutionis coacti-
uam in pecunia, prorsus inefficaces, iuxta text. in cap.
cum olim causam de censib. vbi Ant. de Buttr. n. 4. ple-
nè Roman. cons. 198. num. 3. cum seqq. Rot. dec. 528.
num. 3. part. 4. diuers. & in adducta decis. 667. num. 9.
9 part. 4. recent. † Et quia denique exactiones deci-
marum in pecunia pro manipularibus prohibentur
expresse in Constitutionibus Synodalibus Regni
Poloniae in specifica forma à S. M. Gregorio XIII.
postmodum confirmatis, adeoque vti obseruantia
contraria omnino repugnantes pro eius inductio-
ne non poterunt deferuire, ex notatis in l. non du-
bium C. de legibus, & in cap. 1. & in cap. ult. de con-
suetudine. Rota coram Mantica decis. 186. num. 3.
& in Zamoren. iurium parochialium 23. Maij 1644.
coram R. P. D. meo Peutingerio in §. nec visa fuit,
in fine.

Et ita vtraque, &c.

R. P. D. BICHIO
Cracouiens. Præposituræ
S. Floriani.

Lunæ 13. Februarij 1651.

Ad partem 2. cap. 1. §. 9. num. 31. & sequent.
vol. 1. & c. 164. vol. 2. & de Pensioni-
bus cap. 49. & 80.

ARGUMENTVM.

Qui habuit notitiam attentatorum, sta-
tim vbi sciuit tenetur illis renun-
ciare, alioqui ratificare videtur, maximè si
illis vsus fuerit. Condemnatio ad fructus
perceptos de quibus fructibus intelligi de-
beat. Ad quem iudicem pertineat laxare
declaratoriam censurarum ob non pari-
tionem. Qui fructus post decretum seque-
stri percipit est in inobedientia non excu-
sabili.

SVMMARIVM.

- 1 Qui sciuit inhibitionem esse attentatoriam tenetur
statim illi renunciare habita illius notitia.
- 2 Qui vtitur inhibitione attentatoria, attentatum
ratificare censetur.
- 3 Qui intra terminum sortitorum dierum sibi assi-
gnatum ad parendum non paruit, dicitur ino-
bediens.
- 4 Condemnatio ad fructus perceptos intelligitur de
perceptis à die decreta sequestrationis.
- 5 In executiuis non est attendendum quid actor petie-
rit, sed quid Iudex decreuerit.
- 6 Procedere ad declarationem Censurarum contra
inobedientes ad solum Iudicem delegantem per-
tinet.
- 7 Decretum iniustum in vno capite sustinetur in aliis
capitibus separatis non iniustis.
- 8 Possessor post decretum sequestri fructus percepisse
presumitur.
- 9 Exceptio fructuum non liquidatorum non suffragan-
tur ei qui mordicus sustinuit nullos fructus deberi.

Decis. Rot. Rom.

Sigismundi Grigerouiez positua inobedientia
sequestro Rotali ob quam aduersus eum feren-
dam esse declaratoriam decusum fuit die 12. Decem-
bris proximi præteriti quæstione hodie super eis-
dem renouata visa est clara ex rationibus in decisio-
ne tunc extensa deductis, & signanter ex Inhibitio-
ne A. C. à Sigismundo met præsentata sequestrato-
ri sub die 29. Iulij ad retardandam executionem se-
questri, necnon appellatione à decreto sequestra-
toris interposita.

Attentata namque dicta inhibito, causa in Rota
pendente extorta, & dolosa erat sub colorato præ-
textu recursus ad Signaturam Sanctissimi, quia ex
datis in hodierno summario Sigismundi numer. 2.
apparet quod etsi commissio proponenda in Signa-
tura esset in manibus Prælati Referendarij, Audi-
tor tamen Signaturæ ad quem supersefforias ex
capite recursus ad Signaturam concedere spectat,
& coram quo procurator Sigismundi petierat su-
persefforiam aduersus Rotale sequestrum, eam non
concessit, vnde conuincitur apertissima calliditas,
non quidem procuratoris curialis, qui mox exhi-
buit fidem ad probandum se fuisse inhibitionis
ignarum, sed aliorum qui in eadem fide fatentur in-
hibitionem obtinuisse. Nec Sigismundus excusari
potest eo quod ad illicita mandatum non dederit,
& inhibitionem bona fide obtentam crediderit; †
quia sciuit vel scire debuit non potuisse absque vi-
tio attentari adiri alium Iudicem dum causa pen-
debat in Rota, eique callide ab aliis gesta nocent,
non quidem in vim mandati procura, sed ratifica-
tionis resultantis tum ex quo inhibitioni statim ac
sciuit, non renunciauit, vt aduertit Rota dec. 446.
num. 8. coram bon. mem. Buratt. & in Hispalen.
attentatorium 27. Februarij 1617. coram Sanctiss. D.
N. Innocentio X. tunc nostri ordinis Auditore, relata
ab Add. san. mem. Greg. XV. dec. 336. num. 15. † tum
ex inhibitionis vsu, & productione coram seque-
stratore. Felin. in cap. cum venerabilis, num. 22. de ex-
cept. Fran. Ant. Costa cons. 32. num. 34. Mohed. dec. 1.
de procurat. & in terminis declaratoriæ, Rota in
Valentina pensionis 31. Ianuarij 1600. coram bon.
mem. Litta impress. apud Marchesan. de commiss.
tom. 1. fol. 1130. num. 2. & in Casaraugustana Beneficij
de Linares 27. Aprilis 1644. coram Me.

Appellatio quoque à decreto sequestratoris per-
tinacem inobedientiam præ se fert, non obstante
asserto excessu sequestratoris, vel in assignando tan-
tum terminum trium dierum, cum iuxta formam
sequestri duodecim assignari debuissent, vel in con-
demnando ad fructus ante sequestrum perceptos,
vel in ferenda sententia excommunicationis; nam
quoad primum animaduertunt DD. quod termi-
nus duodecim dierum non fuit in literis sequestri
assignatus Sigismundo Reo conuento, sed ipsis se-
questratoribus, ibi, Vosque præterea Iudices & se-
questratores prædictos requirimus, & monemus quate-
nus infra duodecim dierum spatium quorum quatuor pro
prima &c. prædictam Præposituram omnesque reddi-
tus, &c. sequestratis, &c. quodque cum Literæ exe-
cutoriales sequestri Sigismundo citato exhibitæ co-
ram sequestratore, & admittæ fuissent vsque sub
die 29. Iulij antecedentis de quo tempore Sigismun-
dus parere recusauerat sub clypeo supra memoratæ
illicitæ inhibitionis benè potuit sequestrator post
duos, & amplius menses, nempe sub die 11. Octob.
ad executionem procedere præfixo tantum dicto

F 2 breui

brevi termino trium dierum, ne debitus effectus sequeſtri ulterius protraheretur; ꝛ ꝛ ꝛ eſſe debet Sigismundo nedum duodecim dierum, ſed ſeptuaginta, & amplius terminum ad parendum habuiſſe, vt ad propoſitam ponderauit Felin. in cap. Eccleſia n. 19. verſ. 2. limita de conſt. Put. dec. 4. de indic. Rota coram ſan. mem. Greg. XV. decif. 176. n. 6. vbi Add. litt. B. allegat concordantes.

4 Secundum obiectum corruit ex facto, quia ſequeſtrator condemnauit ſimpliciter ad fructus perceptos, quod intelligendum eſt de perceptis à die decreti ſequeſtri, interpretando verba iuxta diſpoſitionem iuris vt debet, vt in terminis condemnationis ad fructus perceptos Vincen. de Franc. decif. 527. ſub n. 12. Capic. Latr. decif. 25. ſub num. 38. Rot. dec. 66. ſub num. 3. verſ. non obſtant par. 2. recent. & in Romana fideicommiſſi de Campagnolis, 8. Februarij, 1649. §. non obſtat coram R.P.D. meo Peutingero, parumque refert quod petita fuerit condemnatio ad fructus perceptos anno præterito, quia petitio emanauit de menſe Octobris quo reſpectu recollectæ frumenti ſequeſtrandi iam completæ, idem annus dici poterat præteritus, ꝛ & in omnem euentum verba ſequeſtratoris vt eius decretum ſubſtineatur potius à diſpoſitione iuris quàm actoris petitione interpretationem recipiunt, neque in iudiis attendendum eſt quid actor petierit, ſed quid Iudex decreuerit. Alex. conſ. 114. n. 6. lib. 6. Parif. conſ. 131. num. 14. lib. 1. Bellon. iun. conſ. 23. n. 8. Surd. conſ. 12. num. 74. & decif. 284. num. 14. Rot. coram ſan. mem. Gregor. XV. decif. 176. num. 2. & duob. ſeq.

6 Tertium licet ſubſiſtat, quia ſequeſtratores, alii- que executores in partibus deputati, debent quidem partibus intimare Literas in Curia expeditas, & ſibi directas, ad excommunicationem tamen contra contumaces procedere non poſſunt, cum id ſpectet ad Iudicem delegantem, qui ſeruatis de iure ſeruandis ad declaratoriam procedet, vt declarat Veſtr. in prax. lib. 8. cap. ult. ſub n. 6. verſ. & quamvis Index. Guttier. canon. queſt. lib. 1. cap. 4. num. 28. & 29. Rot. apud Caſſad. dec. 6. n. 10. de cauſ. pſſ. & propr. decif. 283. num. 1. & 2. inter imprefſ. poſt conſ. Farinac. & in Auentonen. Decimarum 2. M. y 1644. coram R.P.D. meo Peutingero, non idem tamen Sigismundus excuſatur à partitione ſequeſtri in reliquis,

7 ꝛ præſertim quia ex ipſius Summario n. 1. apparet excommunicationis ſententiam à ſequeſtratoe fuiſſe laram per capitulum ſeparatum, ibi, alioquin ſi ſecus fecerit, &c. tunc enim ſuſtinetur decretum in aliis capitibus, quamvis in illo iniuſtum eſſet, l. quadam mulier. ff. famil. erciſc. l. ſi. ff. de iure patro- natus. Bald. in l. hoc iudicio num. 1. ff. famil. erciſc. & in l. 2. num. 6. C. rei indic. Rot. decif. 33. num. 9. part. 2. diuerſ. cum aliis allegatis ab Add. ad Buratt. dec. 29. n. 17. & dec. 308. num. 11. & 15.

8 Quapropter Appellatio interpoſita à toto decre- to, & contumacia in reſtituendo fructus quos Sigismundus poſt decretum ſequeſtri, quia poſſidebat, percepſiſſe præſumitur, Seraph. dec. 1245. n. 6. Greg. XV. dec. 50. n. 2. ibique add. n. 5. inexcusablem ino- bedientiam demonſtrat, maximè poſtquam à Cen- ſuris ſequeſtratoris abſolutus fuerat à Reuerendiſſ. Nuntio Apoſtolico in Regno Poloniae. Buratt. dec. 95. ſub num. 7. ꝛ ita vt nec allegare valeat quod fructus non eſſent liquidati, quia id ſuffragatur ſoluenti partem, & offerenti ſolutionem reſidui facta liquidatione, non autem ei qui negat ſoluere, & ne ſoluat omnem lapidem mouit. Rot. in Derru- ſen. Decimarum, coram Card. Lugdun. imprefſ. apud Marches. de commiſſ. tom. 1. fol. 675. n. 2. in Hiſpaleſ.

Decimar. 19. Ianuarij 1648. coram R.P.D. meo Mel- tio, & in Toletana Decimarum 3. Aprilis 1649. coram Eodem, ꝛ ꝛ ꝛ mouit Sigismundus obſciendo in primis inhibitionem, deinde appellando, ac nuper- rimè petendo à Signatura Iuſtitie ſuſpenſuam Appellationem à decreto Rotali ſequeſtri, quam Signatura denegauit, iunctis aliis actibus in prima deciſione recensitis.

Gratis verò dicitur ſequeſtrum iam habuiſſe ſuum pacificum effectum, quia nullibi probatur quod Sigismundus fructus à ſe perceptos tradide- rit ſequeſtratori, imò nec hodie tradit, licet eius procurator abſque ſpeciali mandato ad id requiſito partitionem ſequeſtri ſpecificis verbis offerat. Vnde cum non agatur de ſuſtinenda excommunicatione lata à ſequeſtratione, à qua pars conſenſit quod Sigismundus abſoluatur, ſed de concedenda noua declaratoria, illam præuia abſolutione à dicta ex- communicatione ſequeſtratoris concedendam eſſe DD. cenſuerunt, niſi infra menſem Sigismundus eum effectum paruerit; assignando illi huc terminum, vt euitare poſſit declaratoria pœnant actuali, ſincera, & integra infra eum partitione.

Et ita in deciſis perſiſterunt, vtrique parte in- formante.

R. P. D. VEROSPIO
Cracouiſen. Decimarum,

Lunæ 27. Martij 1651.

Ad cap. 167.

ARGUMENTVM.

Remiſſoriam non eſſe concedendam Articuli ſunt irreleuantes & improba- biles, quales ſunt illi, quorum veritas ex- cluditur per instrumenta publica, aut alio- euidentibus probationes. Tranſactionem im- per forma ſolutionis Decimarum, ſi non fuerit à Sede Apoſtolica confirmata, non ligare ſucceſſores in beneficio.

S V M M A R I V M.

- 1 Remiſſoria non conceditur quando Articuli ſunt irreleuantes & improbabiles.
- 2 Conſuetudo deſtruitur per vnicum actum contra- rium.
- 3 Quando veritas probatur in contrarium per publica documenta, non conceditur remiſſoria.
- 4 Obſeruantia à Sacris Canonibus reprobata attendi non debet.
- 5 Tranſactio non ligat ſucceſſores in beneficio, & ꝛ ꝛ ꝛ perſonalis.
- 6 Expensæ nihil minuant aut detrahunt de Decima debita Reſtori Eccleſie Parochialis.

DECISIO XXXVIII.

Ad retardandam Decimarum manipularis exactionem, ex agris hæreditatis Oſimolienſis in- fra limites Drazgouiſen. Eccleſie ſite, Collegium Societatis Ieſu Cracouiſenſe à moderno ipſius Eccleſie Reſtore pulſatum, vt integram ſibi Decimam